

[Else-Merete Ross.]

Grønland. Da den højtærede minister også har givet tilsagn om at ville forhandle om uddannelse af grønlændere som medarbejdere i mødrehjælpsarbejdet, vil jeg henstille til den højtærede minister, at denne del af arbejdet kommer i gang så snart som muligt, da en sådan uddannelse jo tager nogle år. Mødrehjælpen er ikke blot en institution, der tager sig af juridiske, administrative og mere tekniske opgaver; en meget vigtig side af arbejdet er den personlige kontakt med de kvinder, som søger institutionen. Derfor tror jeg, det er meget vigtigt at få grønlandske kvinder uddannet ikke mindst til denne del af opgaven, så mødrehjælpen kan blive af samme betydning for de grønlandske kvinder, som den er for kvinder i den øvrige del af riget.

Jeg skal hermed anbefale begge lovforslag til vedtagelse.

Erna Sørensen: Mit parti vil gerne, efter at vi har haft en grundig udvalgsbehandling og haft et samråd med ministeren, tiltræde lovforslaget om børns retsstilling i den foreliggende form.

Det, som i særdeleshed interesserer mit parti, er, at man så hurtigt som muligt begynder at sætte nogle af de love i kraft, som vi har udarbejdet og vedtaget her, og jeg er glad for, at den højtærede minister har givet os et tilsagn i så henseende. For mig at se vil det være meget gavnligt for udviklingen, hvis Vestgrønland og Østgrønland kunne komme til at følges ad. Jeg tror ikke, at risikoen er så stor ved i hvert fald at komme i gang for Vestgrønlands vedkommende, og det vil ganske givet føre med sig, at man i Østgrønland hurtigere vil kunne fatte de store ændringer, som de vedtagne love, sidst denne lov, vil føre til.

Herluf Rasmussen: Da mit partis ordfører i denne sag, det ærede medlem hr. Vivike, er fraværende på grund af andet møde i huset, skal jeg på mit partis vegne anbefale begge lovforslagene til vedtagelse.

Arne Bertelsen: Jeg vil også gerne på mit partis vegne anbefale begge lovforslagene til vedtagelse. Jeg mener, man er kommet så langt, som man overhovedet kan i øje-

blikket. Naturligvis er jeg enig med de tidligere ordførere, der mener, at vi, så snart det er teknisk muligt i Grønland, skal have helt samme retsregler som hernede, men man er nu nået så langt, som det er praktisk muligt i øjeblikket.

Jeg har tidligere harceleret lidt over lovsproget. Naturligvis er jeg klar over, at det, der her er tale om, er det sædvanlige lovsprog. Alligevel mener jeg, at det burde og kunne være bedre, fordi det dog skal være meningen, at befolkningen også skal kunne forstå lovene.

Ib Thyregod: Også jeg vil gerne anbefale lovforslagene til vedtagelse, som de foreligger, og kan acceptere udtalelsen i betænkningen vedrørende mødrehjælpsarbejdet i Grønland.

Det, som særlig kalder mig frem, er spørgsmålet om Østgrønland, som er blevet fremhævet her i dag. Som det er blevet oplyst under behandlingen i udvalget, er Østgrønland i retsmæssig henseende meget tilbagestående set i forhold til Vestgrønland. Det har bl. a. vist sig på den måde, at grundlovens bestemmelser for så vidt ikke er gennemført. Alle de domstole, man har i Østgrønland, er de såkaldte distriktsråd, der tillige virker som administrative myndigheder. Der er altså her en sammenblanding af administrative myndigheder og dømmende myndigheder, noget, vi ikke kender andetsteds fra. Det er klart, at på dette punkt som på andre punkter er det vigtigt at få en ændring, og det er derfor, bemærkningen om Østgrønland er indsat i udvalgets betænkning.

Ministeren for Grønland (Mikael Gam):

Jeg vil gerne begynde med at takke de ærede ordførere for det, de har fremført, og for den tilslutning, de har givet lovforslagene her ved anden behandling. Jeg takker også udvalget, som jeg har haft samråd med, for, at vi har fundet hinanden, som vi har.

Jeg er klar over, at der her er tale om en foreløbig løsning, som vi slet ikke kan standse ved, men dog en løsning, der kan gå for en tid, indtil vi får de forskellige forhold i Grønland bragt på linje, således at vi får Østgrønland op på Vestgrønlands niveau. Det er jo noget, som også vi i